

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE.

CANCELARIA ORDINELOR.

N° 3987/910

Adeverință de primire.

Subsemnatul.

Numele de familie: *Haret*

Numele de botez: *Spiru C.*

Data și locul nașterii: *Jos, la 15/27 Februar 1851.*

Domiciliul: *București, strada Verde N° 7.*

Posițiunea socială (grade și funcțiuni): *Fost Ministru, Membru al Academiei*

Române, Profesor la Universitatea și la Școala de Poduri

și Șosele din București.

Naționalitatea: *Română.*

incredințază că a primit brevetul și însemnele de Mare Ofițer
al Ordinului „Carol I”

București in 29 Decembrie 1910.

(Semnătura) *Haret*

Adeverința lui Spiru Haret de primire a brevetului și însemnelor de Mare Ofițer al Ordinului „Carol I”, semnată la București, în 29 decembrie 1910.

Urmare a raportului lui Alexandru Djuvara, ministrul Afacerilor Străine, cancelar al Ordinelor, nr. 27.743 din 29 decembrie 1910, regele Carol I a semnat decretul nr. 3.987 din 28 decembrie 1910, prin care a conferit Ordinul „Carol I”, în gradul de Mare Ofițer, lui Spiru Haret, ministrul Cultelor și

Instrucțiunii Publice. Prin același decret regal, publicat în „Monitorul Oficial” nr. 218 din 30 decembrie 1910 / 12 ianuarie 1911, Ordinul „Carol I”, în gradul de Comandor, a fost acordat lui Vasile G. Mortzun, ministrul Lucrărilor Publice și lui Alexandru Constantinescu, ministrul Agriculturii și Domeniilor. Potrivit adeverinței de primire a brevetului și însemnelor de Mare Ofițer al Ordinului „Carol I”, completată și semnată la București, în 29 decembrie 1910, Spiru Haret s-a născut la 15 / 27 februarie 1851, în Iași, își avea domiciliul în București, era membru al Academiei Române și profesor la Universitate și la Școala de Poduri și Șosele din București. Prezentăm descrierea distincției onorifice, precum și reproducerile grafice care provin de la Arhivele Naționale Istorice Centrale, Ministerul Afacerilor Externe.

Cancelaria Ordinelor, dosar nr. 186/1910 (documentul) și de la Muzeul Național de Istorie a României (decorația). Ordinul „Carol I” a fost instituit pe 10 mai 1906, pentru „a perpetua amintirea anului al 40-lea al domniei regelui Carol I” (Legea pentru instituirea Ordinului „Carol I” aflată la Arhivele Naționale Istorice Centrale, Ministerul Afacerilor Externe. Cancelaria Ordinelor, dosar nr. 226/1922). Conform Regulamentului pentru punerea în aplicare a legii relativă la instituirea Ordinului „Carol I” (publicat în „Monitorul Oficial” nr. 32 din 10 / 23 mai 1906, pp. 1131-1136): „Ordinul Carol I este o cruce de aur cu suprafețele în relief, împodobită, de o parte și de alta, cu smalt roșu deschis și înconjurată, între ramuri, de câte 9 raze de aur. Are în față (avers) un vultur, ale cărui aripi sunt întinse. Acel vultur are pe cap o coroană și ține, oblic, în cioc, o cruce și în gheare o sabie și un sceptru. Sub vultur se află o banderolă ondulată de aur, cu inscripțiunea: PRIN STATORNICIE, LA IZBÂNDĂ.

*Independența
prin Cultură*

Crucea Ordinului „Carol I” (avers și revers)

În centrul vulturului este un medalion de aur, pe care este reprodusă, în relief, efigia regelui, având de o parte și de alta câte o ramură de aur. În dosul crucii (revers), tot de smalt roșu deschis, este un cerc cu inscripțiunea: 1866 - 10 Mai - 1906, având, la mijloc, cifra regală. Crucea, în gradul de Comandor, este atârnată de o panglică (cordea), moarăță, albastru deschis, cu câte o dungă de aur, pe marginile sale, dungă țesută cu fire de mătase roșie, crucea cu un diametru 64 mm și panglica lată de 46 mm și de lungime egală cu periferia gâtului. Crucea, în gradul de Mare-Ofițer, este ca cea de Comandor, atârnată de o panglică moarăță, albastru-deschis, ca mai sus; pe lângă cruce, mai este și o placă sau stea, în patru colțuri, cu un diametru de 85 mm. Crucea, ca cea de Comandor, formează împreună cu placa gradul de Mare-Ofițer”.